

กรณีศึกษา “ภัยพิบัติของการเรียนการสอน”

กรณีที่ 10. “แบตเตอรี่หมดไฟ”

ปัญหา ระบบสังคมไทยมักจะนิยมชมชอบคนที่พูดจาสุภาพอ่อนน้อม ถ่อมตน ไม่เอะอะโวยวาย พูดค่อยๆ โดยถือว่าเป็นผู้ดี ครูบางคนจึงสอนผู้เรียนแค่สองแถวหน้าเท่านั้นเอง ส่วนผู้เรียนที่นั่งอยู่ด้านหลังนั้นไม่มีโอกาสได้ยินเลย เขาเหล่านั้นเป็นแค่เพียงตัวประกอบ หรือนักดูอีกที ที่น่าสงสาร...และไม่น่าเรียนเลย.

ทฤษฎี เสียงพูดเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่สำคัญในการให้เนื้อหาแก่ผู้เรียน เสียงพูดนอกจากจะต้องมีจังหวะ มีวรรคตอนแล้ว จะต้องมีย้ำเสียง ดังบ้าง และค่อยบ้าง ตามสมควร ต้องจับพ้อง มีการเร่งเร้าความสนใจของผู้เรียน การพูดค่อยๆ อย่างเฉื่อยชา ทำเป็นทONGไม่รู้ร้อน จะทำให้บทเรียนที่สอนน่าเบื่อ เสียเวลาและยังไม่น่าสนใจด้วย

แนวทางการแก้ไข การสอนที่น่าสนใจ ผู้สอนจะสอนมีเทคนิค มีการใช้เสียงดัง และเสียงค่อย ตามจังหวะของการสอน และเนื้อหาอย่างเหมาะสม ครูผู้สอนจะต้องฝึกหัดสอนโดยใช้เสียงดังๆจนเกิดความชำนาญและความมั่นใจในการสอนบทเรียนนั้นๆ.